

මෙය කාමෝද්දීපන හා ශාංචාරාත්මක අදහස් සහිත නිර්මාණයක් බැවින් මෙය කුඩා ළමුන්ට නුසුදුසුය.
ඔබ වසස අවුරුදු 18ට අඩු අයෙක් නම් කරුණාකර මෙම නිර්මාණය කියවීමෙන් වළකින ලෙස හා
ව්වැනි ළමුන් අතට මෙය පත්වීමෙන් වැළකීමට කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිමි.

කොළඹ

කොළඹ 02෧ 2464 ව්‍යාපාරික කාර්යාලය

කොළඹ

6

“ඊයා ඕවා ඇඳලනේ..” අප්පරා එහෙම කියනකොටත් ඩිනාන් පැනටි එක උඩින්ම මල්ලි බබාව මිරිකුවා.

“ඒවා තමයි හොඳ..” ඩිනාන් එහෙම කියලා පැනටි එක නහයට තියලා ඉක්මණටම ඉමිබා.

“ඇයි..?” ඩිනාන් අප්පරාගේ මුණ දිනා බලලා ඇහුවේ අප්පරා වයාගේ මුණ දිනා බලාගෙනම හිටපු හින්දා.

“මුකුත් නෑ..”

“තවම බලලා ඉවර නෑ වගේ..” ඩිනාන් එහෙම කියලා අප්පරාගේ ඇඳ දිනා බැලුවා.

“හරි හරි.. ඔයා ඕක අරං ගිහිං වැඩේ කරගන්නකෝ..” අප්පරා එහෙම කියල දොර ලඟට ගියේ හරියට ඩිනාන්ට චිලියට යන්න කියන්න වගේ.

“හම්මි.. මෙයාට තියෙන හදිස්සිය..” ඩිනාන් එහෙම කියලා අප්පරාගේ ලැප් එකට චිබුනේ චිබියෝ එක ප්ලේවෙනවද කියලා බලන්න.

“නෑ නෑ.. මං ඒක ක්ලෝස් කරා.. ඔයා යන්නකෝ අනේ මං ඒක බලාගන්නම්.. ඔයා යන්නකෝ..”

“මේ අහනවකෝ.. මං අර චිබියෝ එක බැලුවා.. අනේ මන්දා..” අප්පරාට කලින් ඩිනාන්ම කෙලින්ම කතාවට බැස්සා.

“හරි හරි.. මං මේ චිබියෝ එක බලාගන්නම්.. දැන් යන්නකෝ අනේ..” අප්පරාට ඕනේ වුනේ ඩිනාන්ව කාමරෙන් යවාගන්න.

“මේ අනන්‍යතාවය.. දැන් වුනු දේ වෙලා ඉවරයිනේ.. දැන් ඉතිං ඡේප් එකේ ඉමු.. තමුසෙගේ අවුලකුත් නෑ මගේ අවුලකුත් නෑ.. එහෙනම් මං යනවා.. ඔය දොර ලොක් කරන්න ඕනේ නෑ.. ආයේ හදිස්සියක් වුනොත් එහෙම මට.. කරගන්න දෙයක් ඔහොමම කරගන්නවා.. මං කාමරේට වද්දි කතාකරගෙන එන්නම්..”

එකපාරටම එහෙම කියපු ඩිෂාන් යන්න හැරුනා. මේ සිද්ධිය මෙහෙම වෙයි කියලා අප්පරා කියටවත් හිතුවේ නෑ. ඩිෂාන් අප්පරාටත් කලින් වැට පැනලා ඉවරයි. ඒත් මොනවා වුනත් අයිගත් එක්ක තියෙන සම්බන්ධය සැහෙන්න වෙනස් වෙන එකට මුහුණ දෙන්නේ කොහොමද කියලා අප්පරාට හිතාගන්න බැරිවුනා. අප්පරාගේ ඔලුවට ඒ ටික කල්පනාවට වද්දි ඩිෂාන් දොර ලග.

“ඕකේ හැලුවට අවුලක් වෙන්නේ නැත්තං අවුලක් නෑ.. හැබැයි ඕකේ ගැවුණු ගමන්ම හෝදලා දාන්න අනේ.. නැත්තං මගේ හිතටත් බයයි..” අප්පරාට එහෙම කියාගන්න වචන කොහොන් ආවද කියන්න අප්පරාවත් දන්නේ නෑ. අප්පරා අත්තටම හිත යටින් බයෙන් හිටියේ ඒවා ගැවුණු පෑන්ට් අඳින්න.

ඩිෂාන් වචනයක්වත් නොකියා අප්පරා දිහා බලාගෙන හිටියා. අප්පරාගේ ඒ වැඩේට කිසිම අකමැත්තක් නෑ කියලා ඩිෂාන් දැනගත්තා.

“එහෙනම් ඉතිං දැන් ඇඳන් ඉන්න පෑන්ටියම දෙනවකෝ..” ඩිෂාන් එහෙම කියලා අනේ තිබුණු පෑන්ටියෙන්ම කලිසම උඩින් පොල්ල මිරිකගත්තා.

“අනේ මේ.. දැන් ඔතනම යයි.. කාමරේට යනවා..” අප්පරා එහෙම කිව්වේ ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බබා දිහා බලාගෙනමයි.

“යචාගන්න තමයි ඕයි මෙච්චරටම මේ ඔට්ටු වෙන්නේ.. දැන් ඉතිං ලැප්පා වෙන්නේ නැතුව දෙනවකෝ..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන්ම හයිසෙන් එයාගේ පොල්ල මිරිකගත්තේ අප්පරාට පේන්නමයි.

අප්පරා කිසිම දෙයක් නොකියා ඩිෂාන් කරන වැඩේ දිහා බලාගෙන හිටියා. අප්පරාගේ ඇස් දෙක තිබුනේ ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බබා දිහා. ඩිෂාන් අප්පරාට පේන්නම ඒක තදින් මිරිකුවා.

“අනේ මෙතනම යයි ඕයි.. දෙනවකෝ මට.. ඒකත් හොඳටම පෙඟිලා ඇතිනේ මේ වෙලාවේ..” ඩිෂාන් එහෙම කියලා අසරණ විදියට අත දික්කලා.

“මෙතනම යනවනම් ඔහොමම මිරිකලා කරගන්න ඉතිං.. ඊට පස්සේ මගේ වැඩේ මං කරගන්නම්..” අප්පරා එහෙම කියන ගමන් ස්කර්ට් එකේ බෑන්ඩ් එක ගාවින් අත පොඩ්ඩක් දාලා පෑන්ට් එකේ දාරය දිහා බැලුවා.

“මං සිරාවටමයි කිව්වේ ඕයි.. මං මේ වැඩේ බාගෙට නවත්තලා ආවේ ඉන්න බැරිම තැන.. අනේ දෙනවකෝ..” ඩිෂාන් ඒක කිව්වේ අත්තටමයි.. තව විනාඩියකින් හරි යවාගන්න පුළුවන් ගානට තමයි ඩිෂාන් හිටියේ.

“මමත් සිරාවටම තමයි කිව්වේ.. ඔය තියෙන්නේ පෂන්ටිය.. ඕකෙන් කරන දේ ඔහොමම ඉඳන් කරගෙන මට පෂන්ටිය දීලා යන්න.. මං හෝදගන්නම්..” අප්සරා ගානක් නැතුවම එහෙම කියන ගමන් ඩිෂාන්ට ඇහෙන්න පෂන්ටිය පෙන්වුවා.

“එතකොට තමුසෙ.. තමුසෙන් කරගෙනම මට එහෙනම් පෂන්ටිය දෙනවකෝ..” ඩිෂානුත් කිසිම ගානක් නැතුව කෙළින්ම කියලා දැම්මා.

“තමුසෙටනේ දැන් හදිස්සිය.. ඔහොම කලිසම ඇතුලට අත දාගෙන කරලා මට පෂන්ටිය දීලා ඔයා යන්න අනේ.. මෙව්වර කියලත් බැරිනම් දොර වහගෙන යන්න..” තරහෙන් වගේ එහෙම කියපු අප්සරා ඇඳ විට්ටමේ හාන්සි වුනා.

“එහෙම කරන්න පුළුවන්ද ඕයි මේක එළියටවත් ගන්නේ නැතුව.. ඒක නිදහසේ කරගන්න විපැයි..” ඩිෂාන් එහෙම කියලා අප්සරා බලාගෙන ඉද්දීම කලිසම ඇතුලට අතක් දැම්මා.

“අයියෝ.. ඉතිං ඕක ටක්ගලා කරගෙන යන්නකෝ..” අප්සරාට හිතුනා මෙව්වර දෙයක් කියලත් මේ මෝඩයට තේරෙන්නේ නැති හැටි කියලා. ඒත් අප්සරාට ඩිෂාන්ව කාමරෙන් යවාගන්න කිසිම ඕනෙකමක් තිබුනේ නෑ.

“තමුසෙගෙ අවුලක් නැද්ද එහෙනම්”

“අවුලක් තියෙනවනම් මෙව්වරටම කියනවද අනේ.. කරගන්න දෙයක් කරලා යනවකෝ අනේ කාමරෙන් එළියට..” අප්සරා බැරිම තැන හයියෙන් එහෙම කිව්වේ එතකොටවත් ඩිෂාන්ට කොළ එළියක් තේරෙයිද කියලා බලන්න.

“එහෙනම් මං මෙතනම ගහනවා ඕං ඇ..” එහෙම කියපු ඩිෂාන් කලිසමේ බෑන්ඩ් එක ටිකක් පහලට කරලා අල්ලගත්තා.

“හ්ම්..” අප්සරාගේ කටින් පිටවුනේ හීන් කෙඳිරියක් විතරයි.

අප්පරා ඇඳලා හිටියේ කියුලටි එකක්. අප්පරාට හිතුවා ඊයේ ඇඳපු ස්කර්ට් එකම ඇන්දනම් ඉවරයිනේ කියලා. අප්පරාට ඩිෂාන්ගේ මුණ බලන්න මොකක්ද වගේ හින්දා අප්පරා කකුල් දෙක නමාගෙන ඒ මැද්දෙන් කොට්ටයක් තියලා ඩිෂාන්ගේ කලිසම දිනා බලාගෙන හිටියා.

"මට අප්පරි වගේ ඕයි මොකක් වුනත්.." ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් කලිසම තව වුට්ටක් පහත් කලාම ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බබා වටේට තිබුනු මයිල් ටික අප්පරා දැක්කා.

"ඒක තමයි ඉතිං ඉක්මණට කරනම් හරිනේ.." ඩිෂාන්ටත් වඩා අප්පරා දුර ගිහිං කියලා අප්පරාට වගේම ඩිෂාන්ටත් හොඳටම තේරෙනා.

තවත් හිතන්න දෙයක් නැති හිසා ඩිෂාන් කලිසම කලවා දෙක මුලටම පහත් කලා. ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බබා ගැස්සිලා එළියට පැන්නා. ඒකේ අගින් නුලක් වගේ අරවා එල්ලිලා තියෙනවා දැකපු අප්පරාට පොඩි හිනාවක් ගියා.

"ඇයි හිනාවෙන්නේ..?" එහෙම අහපු ඩිෂාන් ටොප් එක අප්පරාට පේන්නම මතු කරලා ඒක වටේට අර පුස් ටික ගෑවා. ඒත් ඩිෂාන්ගේ ටී ෂර්ට් එකත් ටිකක් දිග හිසා ඒක ඩිෂාන්ට කරදරයක් වුනා.

"ඕකත් ගැලෙව්වනම් හරිනේ.." අප්පරා එහෙම කියනකොටම ඩිෂාන් අප්පරාගේ මුණ දිනා බැලුවා.

ටී ෂර්ට් එකත් ගැලෙව්වට පස්සේ ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බබා කොඩි ගත වගේ ඉස්සරහට දික්වෙලා තියෙන හැටි දැක්කහම අප්පරාට ඒකට හිතුවේ පුදුම ආසාවක්.

"ඔතන්ට එන්ඩිද මං.." ඩිෂාන් අප්පරාට පේන්න හිමිත් හිමිත් අතේ ගහන ගමන්ම අතේ තිබුණු පෑන්ටිය ඉමිබා.

"හ්ම්.." අප්පරාටත් ඕනේවෙලා තිබුනේ ඒකම හින්දා අප්පරාත් හින් කෙඳිරියක් පිටකලා.

ඒ අවසරෙන් ඩිෂාන් අප්පරාගේ මුණ ලගට ටිකක් කිට්ටු වුනා. ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බබාගේ පුස් සුවඳ අප්පරාට හොඳට දැනුනා.

"ඕකෙන් මොකද කරන්නේ..?" අප්පරා එහෙම ඇහුනේ ඩිෂාන්ගේ අතේ තිබුණු පෑන්ටිය දිනා බලාගෙන.

"මේකට.." එහෙම කියපු ඩිෂාන් අප්සරාගේ පෂන්ටිය වයාගේ මල්ලි බඩා වටේට ඔතා ගන්නා. ඔතාගෙන ඒක උඩින්ම අතේ ගහන්න ගත්තේ අප්සරා ඒ දිනා බලාගෙනම ඉද්දයි.

"අනේ මන්දා මොන විකාරද කියලා.." එහෙම කියපු අප්සරා කොට්ටේ ටිකක් තදින් කකුල් දෙක මැද්දට හිරකර ගන්නා.

"ඇයි අමාරුද..?" අප්සරා හමුයන දිනා බලාගෙන හිටපු ඩිෂාන් ඇහුවේ කින්ඩි හිනාවක් දාන ගමන්මයි.

"ඕක කරගෙන යන්නකෝ ඔයා.." අප්සරා එහෙම කිව්වත් ඩිෂාන්ගේ මුණ බැලුවේ නෑ.

"තමුසෙත් ඔහොමම කරගෙන ඕක දන්නනම් ඉවරයිනේ.." ඩිෂාන් මල්ලි වටේ ඔතාගෙන හිටපු පෂන්ටිය අරගෙන ආපහු සැරයක් ඉඹලා අප්සරාගේ පපුව උඩට දැමීමා.

"ඒක්.. තමුසෙනම් පිස්සෙක් ඕයි.. සුවඳද මේක..?" පෂන්ටි එක අතට ගත්තු අප්සරා ඩිෂාන් දිනා බැලුවේ නුරස්නා මුණකින්.

"ඉඹලම බලනවකෝ.." ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් තවත් ටිකක් අප්සරාට ලං වුනා.

දැන් ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩා තියෙන්නේ අප්සරාගේ මුණ ලඟමයි. ඒකෙන් වෑහෙන පුස් සුවඳට අප්සරාට ඉවසගන්න බැරිවුනා. අප්සරා පෂන්ටිය අරං හතයට ලං කරලා ඉඹලා බැලුවා.

"සුවඳද..?" ඩිෂාන් එහෙම අහනකොට තමයි අප්සරා ඇස්දෙක ඇරියේ.

"අනේ ඉකමණට යවාගන්නකෝ.. ආ.." එහෙම කියපු අප්සරා ආපහු පෂන්ටි එක ඩිෂාන්ට දික්කරන ගමන්ම කොට්ටේ තවත් ටිකක් තදවෙන විදියට කකුල් දෙක අඹරව ගන්නා.

"ඕක තිබුනනම් මීටත් වඩා හොඳයිනේ ඕයි.. මම සිරාවටමයි කියන්නේ.. මෙව්වර දෙයක් වෙව්ව එකේ ඕකත් දන්නනම් අවුලක්ම නෑනේ.." ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් අප්සරාගේ නංගි බඩාව ඇහෙන් පෙන්නුවා.

ඩිෂාන් සිරාවටම එහෙම කියද්දී අප්සරාට ටිකක් දුකත් හිතුනා. ඇයි ඉතිං අප්සරාටත් යන්න ඔන්න මෙන්න කියලා තියෙද්දීනේ ඩිෂාන් කාමරේට කඩා පාත්වෙලා මේ සෙල්ලම පටන් ගත්තේ. අප්සරාගේ නංගි බඩත්

හිටියේ කියාගන්න බැරි තරම් හැඟීම් මැද්දක හිරවෙලා. ඒත් අප්පරාට ඩිෂාන් ඉස්සරහා ඇඟිල්ලෙන් කරන්න මොකක්ද වගේ හිටියේ.

“ඒක ඊලඟ පාරට දෙන්නම්.. දැන් යවාගන්නකෝ.. ඔයා යනකොට මම දෙන්නම්..” අප්පරා එහෙම කියලා කොට්ටේ අස්සෙන් අතක් දාගත්තා.

“කමක් නෑ.. ඕක පොඩ්ඩක් අතගාගන්නවා එහෙනම්.. නැත්තං අමාරුයිනේ..” අප්පරාව තේරුම් ගත්තා වගේ ඩිෂාන් එහෙම කියනකොට අප්පරාට පොඩ් ලැජ්ජාවක් වගේත් දැනුනා.

“ඕනේ නෑ අනේ.. ඔයා ඉක්මණට යවාගන්නකෝ..” අප්පරා නාහෙන් අඩ අඩා වගේ එහෙම කියනකොට ඩිෂාන් අප්පරාගේ මුණ බැලුවා.

“තමුසෙ ඉතිං හිමින් අතගා ඉන්නකොට හෙට වෙනකම් මෙහෙම ඉන්න වෙයි..” අප්පරා ඒකනම් කිව්වේ කෙළින්ම ඩිෂාන්ගේ මුණ දිහා බලාගෙන.

“එහෙනම් ඉතිං ඉක්මණට කරලම යවනවකෝ..” ඩිෂාන් එහෙම කිව්වේ අප්පරා තවත් දුර යයි කියලා හිතාගෙන.

“මට බෑ..” අප්පරා පොල්ලෙන් ගැනුවා වගේ කෙළින්ම කිව්වහම ඩිෂාන්ට ටිකක් අප්පරි ගියා. හම්බවුනු චාන්ස් එකත් නැතිකර ගන්න උවමනාවක් නැති හින්දම ඩිෂාන් අතේ ගහන වේගය වැඩි කලා.

ඩිෂාන් එකදිගටම ටිකක් වෙලා හයිසෙන්ම අතේ ගැනුවා. අප්පරා ඒ දිහා බලාගෙනම හිටියේ ඇති පිල්ලමක්වත් ගහන්නේ නැතුව. ඒත් එක්කම ඩිෂාන්ට යන්න කිට්ටු වුනා කියලා අප්පරාට තේරුනේ ඩිෂාන් නලියන විදියට.

“කෝ පෑන්ටිය” ඩිෂාන් ඇහුවේ ඒ වෙනකොට අතේ තිබුනු පෑන්ටිය තිබුනේ නැති නිසා.

“ඒකටද දාන්න ඕනේ..” අප්පරා එහෙම ඇහුවේ ඇස් දෙකත් හීනි කරගෙන.

“ටිෂු නෑනේ.. කොහෙටද දාන්නේ..” ඩිෂාන් එහෙම ඇහුවේ ඒවා පෑන්ටියට හැළවෙත් අප්පරා අප්පරි යයි කියලා හිතලා.

“ඇලේ හලන්න එපා..” අප්සරා එහෙම කියලා පෑන්ටිය අතට ගත්තා.

“ඒත් මේකට දාලා අනේ මට බයයි..” අප්සරා එහෙම කියලා අතට ගත්තු පෑන්ටිය ගුලි කරගෙන ඩිෂාන් දිනා බැලුවා.

“මොකක් හරි දෙනවකෝ එහෙනම්..” එහෙම කියපු ඩිෂාන් මල්ලි බඩාව අතෑරලා යට බෝල දෙක අතගාන ගමන් පහළට ඇද්දා. එතකොට කෙළින් වෙලා හිටපු මල්ලියා තවත් ලොකුවෙලා වගේ පිම්බිලා ආවා.

වටපිට බලපු අප්සරා දෙපාරක් හිතන්නේ නැතුවම එක කකුලක් ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩා ගාවට ලංකලා. ඩිෂාන් අප්සරාගේ මුණ දිනා බලනකොටම අප්සරාගේ ඇස් දෙක ඩිෂාන්ගේ ඇස් දෙකට මුණ ගැහුනා.

“ඊයේ වගේ..?” ඩිෂාන් අප්සරාගේ යටි පතලෙන් අල්ලාගෙන එහෙම ඇහුවේ හිමිට.

“හ්ම්..” අප්සරා කෙඳිරුවා.

“එහෙනම් ඕකත් දෙන්නකෝ..” එහෙම කියපු ඩිෂාන් අප්සරාගේ අතින් කකුලේ දණිස්සට අත තිබ්බා.

“මොකටද..?” අප්සරාට එකපාරටම එහෙම ඇහුනා.

“ඇයි අවුල්ද..?” ඩිෂාන් ආයෙත් එහෙම ඇහුවා.

“නෑ..” අප්සරා එහෙම කියපු ගමන්ම ඩිෂාන් පොඩ්ඩක් පස්සට වෙලා අප්සරාගේ කකුල් දෙකෙන්ම උස්සලා යටි පතල් දෙක එක ලඟට කරලා අල්ල ගත්තා.

අප්සරා හිටපු විදියට ඒක ටිකක් අමාරු වුනු හින්දා අප්සරා චුට්ටක් එහෙට මෙහෙට වුනා. අප්සරාගේ යටි පතල් දෙක චුට්ටක් එහෙට මෙහෙට කරගත්තු ඩිෂාන් යටි පතල් දෙක මැද්දෙන් විශාගේ මල්ලි බඩාව තිබ්බා.

ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාගේ රස්නේ අප්සරාගේ යටිපතලට තදින්ම දැහුනා. ඒත් එක්කම අප්සරා යටි පතල් දෙක එකට ලංකලා. ඒ අවසරයෙන් ඩිෂාන් අප්සරාගේ යටි පතල් දෙකේ සෙල්ලම පටන් ගත්තා. ඩිෂාන්ගේ යට බෝල දෙක හෙල්ලි හෙල්ලි ඇවිත් අප්සරාගේ යටි පතල්වල වදිද්දි අප්සරාගේ නංගි බඩාත් නලියනවා වගේ අප්සරාට තේරුනා.

ඩිෂාන්ගේ වේගය වැඩිවෙද්දීම අප්පරාගේ කියුලට එක කලවා හරියට එනකම් පහත් වුනා. ඒත් අප්පරා කිසිම දෙයක් කිව්වේවත් ඩිෂාන්ට විරුද්ධත්වයක්වත් දැක්වුවේවත් නැහැ. අප්පරා හිටියේ තමන්ගේ යටි පතුල් දෙක මැද්දෙන් එහෙට මෙහට වෙන මල්ලි බඩා දිනා බලාගෙන. ඒකත් හරියට ඇත්තටම අරහෙම කරනවා වගේමයි නේද කියලා අප්පරාට හිතුවේ ඩිෂාන්ගේ ටොප් එක ඇරෙන වැහෙන හැටි ආසාවෙන් බලාගෙන ඉන්නකොට.

“ඕකද මහලොකු හුටි පොඩි එක..?” ඩිෂාන් ඇස්දෙක ඇරියේ අප්පරා එහෙම අහනකොට.

“හ්ම්..” ඩිෂාන් කෙදිරියක් පිටකලා.

“කකුලුත් රිදෙනවා අනේ.. යන්නේ නැද්ද අනේ..” අප්පරා එහෙම කිව්වත් අප්පරාට කිසිම වේදනාවක් තිබුනේ නෑ. අප්පරා ඒ වැඩේට උදව්කලේ හරිම ආසාවෙන්. ඒත් ඩිෂාන් ඉස්සරහා මේක කැමැත්තෙන් කරනවා වගේ පෙන්නන්න අප්පරා අකමැති වුනා.

“හ්ම්.. ඉවරයි..” ඩිෂාන් එහෙම කියලා තවත් ටික වෙලාවක් සෙල්ලම් කලේ අප්පරාගේ කලවා දෙක දිනා බලාගෙනමයි. ඒකෙන් යාන්තමට එහෙට මෙහෙට වෙලා තිබුණු කියුලට එක අස්සෙන් අප්පරාගේ රෝස පාට පෑන්ටිය ඩිෂාන් දැක්කා. ඒක දැකපු ගමන්ම ඩිෂාන්ට තවදුරටත් ඉවසගන්න බැරිවුනා.

“කෝ කෝ..” එහෙම කියපු ඩිෂාන් අප්පරාගේ කකුල් දෙක දෙපැත්තට කලේ පිස්සුවෙන් වගේ. මල්ලි බඩාව අල්ලගත්තු ඩිෂාන් වේගයෙන් වේගයෙන් අතේ ගහද්දී අප්පරා කකුල් දෙක ආපහු ඇඳ උඩින් දාගත්තා.

ඒත් එක්කම ඩිෂාන් අප්පරාට යනකොටම අප්පරා වයාගේ වම් අත ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩා දිනාට දික්කලා. ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩා කෙළවරටම අරවා ඇවිල්ලා තිබුණු හින්දා ඩිෂාන් වේගයෙන් දෙපාරක් අතේ ගහද්දීම අරවා එළියට පහිනකොටම අප්පරාගේ අතින් අල්ලගත්තු ඩිෂාන් හත් අට පාරකට විදපු ඔක්කොම ටික අප්පරාගේ අල්ල උඩටම හැලුවා.

අල්ල පිරෙන්නම වැටෙන අරවා දිනාම බලාගෙන හිටිපු අප්පරා ඩිෂාන්ගේ මුණ දිනා බැලුවේ නැත්තේ ලැප්පාවටමයි. ඩිෂාන්ටත් අප්පරාගේ මුණ බලන්න මොකක්දෝ වගේ. ඩිෂාන් අන්තිම බිත්දුවත් අප්පරාගේ අල්ලෙන් පිහලා දාලා පරිස්සමට වගේ අප්පරාගේ අල්ල එනාට කලා. අප්පරා ඒ ටික එහෙමිමම අත උඩ තියාගෙන ඒ දිනා බලාගෙන හිටියා.

“දැන් යන්න ඔයා..” අප්පරා එහෙම කිව්වේ අල්ල දිනා බලාගෙනමයි.

ඩිෂාන් ආපහු කලිසමයි ටී ෂරීට් එකයි ඇඳගත්තත් අප්සරා එක්ක වචනයක්වත් කතා කලේ නැහැ. තවමත් ඩිෂාන්ගේ එක බැහැලා නෑ කියලා කලිසම ඉස්සිලා තිබුණු විදියෙන්ම අප්සරා හොඳටම දැක්කා.

“ඕක දැන්වත් බහින්නේ නැද්ද..?” එහෙම අහපු අප්සරා ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බබා දිනා බැලුවා.

“මට අරක දෙනවකෝ යන්න..” ඩිෂාන් කිසි ගානක් නැතුව එහෙම කියන ගමන් අප්සරාගේ මුණ දිනායි අල්ල උඩ තිබුණු අරවා ටික දිනායි මාරුවෙන් මාරුවට බැලුවා.

“මෙහෙම පුළුවන්යැ.. ඔයා එළියට යන්නකෝ..” අප්සරා කිව්වා.

“ඇයි මම යනකන්ද ඉනනේ ඊයා මළ ජරාවද කියලා බලන්න..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් කින්ඩියට හිනා වුනා.

“අනේ අයියේ.. තමුසෙනම් අයියේ මහා..” අප්සරා ලැජ්ජාවෙන් වගේ කිව්වා.

“දොර ලග ඉන්නවා මේක ගලවලා දෙනකම්..” අප්සරා එහෙම කියලා අල්ලත් ඉස්සරහට දික් කරගෙනම ඇඳෙන් බැස්සා.

ඩිෂාන් ආයෙත් සැරයක් හිනාවක් දාලා කාමරෙන් එළියට යනකොටම අප්සරා දොර වැහුවා. දොර වහපු ගමන් අල්ල නහය ලගට ලංකරපු අප්සරා තිනේ නැටියට සුවඳ විඳලා ඒ ටික ඔක්කොම දිවෙන් ලෙවකෑවා. මුළු අල්ල පුරාම එක බිංදුවක්වත් නොහිටින්න ඔක්කොම ලෙවකාලා ගිලලා දාපු අප්සරා ඒ අත කියුලට් එකෙන්ම පිහිදා ගත්තා. කියුලට් එක ගලවලා පැත්තකට දාපු අප්සරා පෑන්ටිය අතගාලා බැලුවා. ඒක නංගි බබාගේ තොල් දෙකට හොඳටම ඇලිලා. එව්වර වෙලාවක්ම ගලපු අරවා කලවා දෙකේ ඉඳුන්ම මුළු පෑන්ටිය පුරාම ගෑවිලා.

අප්සරා පෑන්ටිය අඩිත්ම එයාගේ පැල්ම අතගා ගන්නකොට අප්සරාට හීන් කෙඳිරියක් පිටවුනා. ඒත් එක්කම ඩිෂාන් එළියෙන් කහින සද්දේ ඇහුනා. අප්සරා නංගි බබාට ඇලිලා තිබුණු පෑන්ට් එක පරිස්සමට ගලවලා අතට අරගෙන බැලුවහම තමයි දැක්කේ මුළු පෑන්ට් එකම වතුරට පෙඟිලි වගේ තෙතම තෙතයි. ඒ මදිවට නංගි බබාට හිටින තැන සුදුසාටට අරවා ගෑවිලා මදිවට ඒවා තවමත් ඇලෙනවා. හරියට යෝගට් වගේ. අප්සරාට කවදාවත්ම මේ තරමට මෙහෙම වෙලා නැහැ. අප්සරා එයාගෙම පෑන්ට් එක නහයට ලංකරලා සුවඳ විඳින ගමන්ම මැද ඇඟිල්ල පැල්මේ දාරේ දිගේ පහලට ඇතිල්ලුවා.

“මින්නේ...” අප්සරාගේ ඇඟත් නළියගෙනම කෙඳිරියක් පිටවෙනකොට ඒක එළියේ හිටපු ඩිෂාන්ට ඇහුනා.

“මට ඕක දෙනවකෝ..” ඩිෂාන් එහෙම කියන කොට අප්පරා පහත් වෙලා ඉක්මණටම කියුලටි එක ඇඳගත්තා.

මොනවා වුනත් දොර ඇරපු ගමන් ඩිෂාන් එතන ඉන්න නිසා අප්පරාට තරමක අපහසුවක් දැනුනා. ඒත් දැන් ඉතිං වෙන්න තියෙන දේවල් ඔක්කොම වෙලා පුශ්නේ සෑහෙන්න දුරදිග ගිහිං ඉවරයිනේ කියලා අප්පරා හිත හදාගත්තා.

අප්පරා දොර යාන්තමට ඇරලා දකුණු අත දික්කරලා එව්වර වෙලා ඇඳගෙන හිටපු පෑන්ටි එක ඩිෂාන්ට දික්කලා. ඒක දැකපු ගමන් ඩිෂාන්ගේ මුණේ ඇඳුනේ මල් හිනාවක්.

පෑන්ටි එක ඩිෂාන්ට දෙනකොට අප්පරාගේ අත වෙච්චනවා කියලා ඩිෂාන්ට තේරුනා. ඇයි ඉතිං මෙච්චර අවුරුදු ගාහක් ගිහිං එකට හැඳුනා වැඩුනට මෙහෙම දේවල් වෙයි කියලා අප්පරාවත් ඩිෂාන්වත් හිතෙකින්වත් හිතලා තිබුනේ නෑනේ.

“අම්මා මේකේ තෙත.. භ්ම්ම්.. භ්ම්ම්.. කෝ අර ටික..?” ඩිෂාන් පෑන්ටි එකගන්න ගමන්ම අප්පරාගෙන් අහපු විදියටම අප්පරාගෙයි ඩිෂාන්ගෙයි ඇස් එකට යා වුනා.

අප්පරාට කියාගන්න දෙයක් නැතිවුනු හින්දම අප්පරා ඩිෂාන් දිනාම බලාගෙන හිටියේ අසරණ වෙලා වගේ. ඩිෂානුත් එහෙමීමම අප්පරා දිනාම බලාගෙන හිටියා.

“අයියෝ ඉතිං.. කිව්වනම් කම් ෂොටි එකක්ම දෙනවනේ ඉතිං..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් අප්පරාගේ පපුවේ ඉඳලා නියපොත්තට එතකම්ම බැලුවා.

“හර් හර්.. ඕනේ වෙලාවට කියන්නම්.. දැන්වත් ඕක අරගෙන යනවද පව් නොදී..” අප්පරාට ඕනේ වුනේ ඒ වෙලාවේ ඩිෂාන්ව යවලා කාමරේ තනිවෙන්න.

“මේ අහනවකෝ පොඩ්ඩක්.. මට විනාඩි 5ක් දෙනවද මේ හිතේ තියෙන අවුල් ටික ලිහාගන්න..” ඩිෂාන් පෑන්ටි එක නහයට ලං කරලා ඉඹින ගමන්ම ඇහුවා.

“මොන අවුල්ද අනේ.. දැන් යන්නකෝ අයිදේ..” අප්පරා එහෙම කිව්වේ මේ වෙලාවේ ආපහු මේ කතාව ඇඳලා ගන්න බැරි හින්දා.

“නැත්තං අපි දෙන්හටම හිකං මොකක්ද මොකක්ද වගේ වෙයි ඕයි..” ඩිෂාන් එහෙම කියලා අප්පරා දිහා බැලුවත් අප්පරා හෙමෙයි හිකමටවත් ඩිෂාන්ගේ මුණ දිහා බැලුවේ.

“අයේ කතා කරන්න දෙයක් නෑ.. වෙච්ච දේ ඔහොමම වුනාවේ.. අවුලක් නෑ..” අප්පරා එහෙම කියලා දොර වහන්න හදනකොටම ඩිෂාන් දොරෙන් අල්ල ගත්තා.

“හරි හරි.. එහෙනම් ඔන්න ආයේ නෑ බෑ කතන්දර බෑ.. අපි දෙන්හගෙම අවුලකුත් නෑ.. මේ දැන් ටිකකට කලින් හිටියා වගේ නෝමල් එකේ ෂේප් එකේ ඉලු..” ඩිෂාන් එහෙම කියනකොට අප්පරා ඩිෂාන්ගේ මුණ දිහා බලාගෙන හිටියත් වචනයක්වත් කිව්වේ නෑ.

“තමුසෙගෙ සෙල්ඊයනම් පට්ටම ආතල් ආ.. මට ඒක හිකං හිතයක් වගේ නංගි සිරාවටම..” ඩිෂාන් එහෙම කියනකොට අප්පරාගේ මුවගට සිනාවක් හැගුනා.

“හරි හරි.. දැන් යන්නකෝ මගේ හොඳ අයිියා වගේ.. මට පොඩ්ඩක් හිදහසේ ඉන්න ඕනේ දැන්..” අප්පරා එහෙම කියලා ඩිෂාන් එක්ක හිනාවෙලා දොර වහන්නමයි හැදුවේ.

“මේ අහනවා.. මං මේ පාරනම් කරලා පෑන්ටියෙමයි බඩු යවන්නේ හරිද.. ඕනෙනම් මං හෝදලත් දෙන්හම්..” ඩිෂාන් දොර වහන්න දෙන්හෙම නැතුව අප්පරාව කතාවට අල්ලගන්න හැදුවා.

“හ්ම් හ්ම්.. ඕනේ එකක්..” අප්පරා එහෙම කියන ගමන් ඔලුව වැනුවා.

“මේ අහනවකෝ..” ඩිෂාන් හදන්නේ තවත් මොකක්හරි කියන්න කියලා අප්පරාට තේරුනා.

(හත්වන කොටස තෙක් විරාමයක්)

සොල්ලර් by Ishi

2017-06-05